

ת"פ 53251/06/20 - מדינת ישראל נגד איציק ימין

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 53251-06-20 מדינת ישראל נ' ימין

כבוד השופט אורן שגב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשמים	
מדינת ישראל	
איציק ימין	

גזר דין

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 10.01.22, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום כדלקמן: אי הפקדת פיקדון לעובד זר שהוא מסתן - עבירה על פרק ד' + סעיף 2(ב)(8) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן - **החוק**); אי עריכת ביטוח רפואי - עבירה על סעיף 2(ב)(3) לחוק.
2. במסגרת הטענות לעונש, הקדים ב"כ המאשימה וטען, כי לאחר פתיחת ההליך שולם הפיקדון נשוא העבירה, הגם שבאיחור של בין שנה וחצי לשנתיים מאז שהוא היה אמור להיות משולם, והוסיף, כי תשלום הפיקדון לא מאיין את עצם ביצוע העבירה. עוד טען כי עבירות של אי תשלום פיקדון מהוות עבירה מתחדשת בכל חודש ולכן יש לראות כל אחת מהעבירות כאירוע נפרד ולקבוע בהתאם מתחם ענישה לכל עבירה. בהקשר זה טען, כי ניתן להטיל קנס מנהלי בסך של 5,000 ₪ בכל חודש בו לא הופקד הפיקדון וניתן למצוא אסמכתאות לכך בסעיף 1'א לחוק. חרף האמור לעיל, הוסיף, כי בכוונת המאשימה להתייחס למסכת העבריינית שביצע הנאשם ביחס לאי הפקדת פיקדון לעובד זר במשך של 18 חודשים, כאל אירוע אחד.
3. במסגרת התייחסותו לקביעת מתחם העונש ההולם, טען, כי על בית הדין להתחשב במספר העבירות, בתדירות ובזיקה ביניהם ולקבוע מתחם עונש הולם אחד שייקח בחשבון שנעברו 18 עבירות תוך התחשבות בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה. במקרה דנן, הוסיף, שבמקרה של עבירה של אי הפקדת פיקדון לעובד זר, מדובר בנזק מצטבר הולך וגובר במספר מישורים: פגיעה בערך החברתי של שמירה על מדיניות כלכלית ותעסוקתית; פגיעה במדיניות ההגירה של מדינת ישראל ופגיעה בזכויות הסוציאליות של העובד הזר. תכלית החוק, הבהיר, היא כפולה: הן הגנה על זכויות עובדים חלשים ויצירת תמריץ הולך וגובר למסתנן לצאת את הארץ. את דבריו סמך על לשון כותרת פרק ד' לחוק עובדים זרים ועל דברי ההסבר להצ"ח מספר 904 עמוד 446. המסקנה הנובעת מכך היא שככל שהפיקדון שהופקד למסתנן גבוה יותר, כן גדל ביחס ישר התמריץ שלו לצאת מישראל. לפיכך טען, כי קביעה לפיה מדובר בעבירה אחת, תהא התקופה אשר תהא, פוגעת בתכלית החוק ויוצרת תמריץ למעסיקים מפרי חוק לשוב ולבצע את העבירה, שכן ככל שהעבירה מבוצעת במשך זמן רב יותר, כך תג המחיר ליחידת עבירה הולך ויורד.

4. לאור האמור לעיל, טען, כי בנסיבות העניין טווח הענישה אמור לנוע בין 115,000 ₪ ל- 180,000 ₪, ואולם בנסיבות המקרה ובשים לב, בין היתר, לעובדה כי הפיקדון הופקד בסופו של יום, סבורה המאשימה כי בנסיבות המקרה קנס בסך של 65,000 ₪ בגין העבירה של אי הפקדת פיקדון יהווה קנס ראוי.
5. אשר לעבירת הביטוח, טען, כי הטווח הראוי בעיני המאשימה הוא בין 15,000 ₪ לבין 18,000 ₪, ובמקרה דנן נכון יהיה להטיל קנס בסך של 16,000 ₪.
6. עוד ביקש, כי הנאשם יתחייב להימנע מביצוע חוזר של העבירות בהן הורשע, ושם יפר את התחייבותו, יישא בקנס המקסימלי הקבוע בסך של 58,400 ₪ וביחס לעבירת הביטוח - 116,800 ₪.
7. ב"כ הנאשם הקדים וטען כי עסקין במחדל שהוסר, והגם שעובדה זו אינה מאיינת את העבירה, יש בכך אמירה חשובה לעניין לקיחת האחריות כבר משלב החקירה.
8. הנאשם אדם נורמטיבי ואין לו עבר פלילי. הוא אדם צעיר, אב לשני ילדים בני 3 ו- 5 ואירועי התקופה האחרונה הכריעו אותו מבחינה נפשית עד שהחליט למסור את העסק שלו. מאזחודש יוני 2021 הוא עובד כשכיר. אין בבעלותו נכס מקרקעין והוא מתגורר בשכירות עם אשתו וילדיו.
9. הסניגור הוסיף, כי באשר לקביעות שבית הדין צריך להכריע על פי תיקון 113, מדובר בעובד אחד ובביקורת אחת שנערכה ויש קשר הדוק. בעניין זה הפנה להע"ז 36012-10-18 מדינת ישראל נ' ברוך פנחסוב (30.11.20) וכן הפנה להלכת חדוות הורים.
10. ביחס למתחם הענישה שהציעה המאשימה, טען שמדובר במתחם שונה לחלוטין מזה שהמאשימה טוענת לו במקרים דומים והדבר עומד בניגוד לכללי הצדק. בעניין זה הפנה להע"ז 20082-07-19, שם נקבע מתחם ענישה בגבולות שבין 5,000 ₪ ל- 8,000 ₪ לשתי עובדות. עוד הפנה להע"ז 70493-02-19 ולהע"ז 42391-12-16.
11. לאור האמור לעיל טען, כי יש לקבוע את מחתם הענישה בגבולות שבין 5,000 ₪ ל- 15,000 ₪.
12. לגבי העבירה של אי הפקדת פיקדון, הסניגור הפנה לת"פ 24625-11-19 וטען כי המתחם שהציעה המדינה אינו הגיוני. בהקשר זה הדגיש, כי הנאשם עשה כל שביכולתו על מנת לתקן את המחדל וכי הוא מבקש כי בית הדין יתחשב במצבו האישי. את דבריו סיים בבקשה, כי כל קנס שבית הדין יראה לנכון לגזור על הנאשם, יחולק לתשלומים באופן שהתשלום החודשי לא יעלה על 500 ₪. ב"כ המאשימה הודיע כי הוא משאיר עניין זה לשיקול דעתו של ביה"ד.
13. יצוין, כי בתום הדיון, הנאשם התחייב לפרוטוקול להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע על פי הודאתו.

דין והכרעה

14. באשר לעבירה של אי הפקדת פיקדון, מקובלת עלי עמדתה העקרונית של המאשימה, לפיה יש להתחשב במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהם ולקבוע מתחם עונש הולם אחד שייקח בחשבון שנעברו 18 עבירות תוך התחשבות בערך החברתי הנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה.

במקרה זה, אי הפקדת הפיקדון פוגעת בזכויותיו הבסיסיות של העובדה הזר, אך גם במדיניות ההגירה של מדינת ישראל, שכן נפגע התמריץ שנועד לעודד מסתננים לצאת את גבולות המדינה.

15. לאור האמור לעיל, מקובל עלי עקרונית מתחם הענישה שהוצע ע"י המדינה, ואולם, סבורני, כי בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שיפורט להלן, יש משום צידוק לחרוג לקולא ממתחם זה.

16. כאמור לעיל, המדינה טענה כי לאור העובדה שהפיקדון הופקד בסופו של דבר, היא סבורה כי הקנס הראוי שיש להטיל על הנאשם צריך לעמוד על 65,000 ₪.

17. לאחר ששקלתי את טיעוני הסניגור, סבורני כי מתקיימות נסיבות נוספות שמצדיקות קביעת קנס בשיעור נמוך יותר, וזאת בין היתר על מנת שלא לפגוע בסיכויי שיקומו של הנאשם, ובמה דברים אמורים? ראשית לכל, מקובלת עלי טענת הסניגור, לפיה הסרת המחדל, הגם שאינה מאיינת את עצם ביצוע העבירה, מהווה ביטוי של לקיחת אחריות מלאה ע"י הנאשם. שיתוף הפעולה מצדו משלב החקירה, מחזק הנחה זו.

18. בנוסף, אין חולק, כי הנאשם הוא אדם צעיר ונורמטיבי ללא עבר פלילי ואב לשני ילדים צעירים. מבחינה כלכלית, העסק בבעלות הנאשם, אשר במסגרתו העסיק את העובד הזר, מושא כתב האישום, נסגר ולטענת הסניגור, שלא נסתרה, מאזחודש יוני 2021 הנאשם עובד כשכיר, אין בבעלותו נכס מקרקעין והוא מתגורר בשכירות עם אשתו ו-2 ילדיו הקטינים.

19. בהתאם לתלושי השכר שהוגשו, שכרו החודשי של הנאשם הוא כ- 9,000 ₪ בחודש ועל כן, יש לקחת בחשבון כי לצד תשלום הקנס, על הנאשם להמשיך ולכלכל את משפחתו, וזאת על מנת שלא יפלו למעמסה על הקופה הציבורית. מעיון בדפי החשבון שהוגשו ע"י הסניגור, עולה כי חשבון העו"ש של הנאשם נמצא ביתרת חובה וכי מסגרת האשראי שלו עומדת על סכום כולל של 10,000 ₪ בלבד.

20. במסגרת שיקוליי לקבוע קנס על הצד הנמוך, לקחתי בחשבון גם את העובדה שהנאשם כבר אינו מעסיק עובדים, העסק שלו נסגר וכיום הוא עובד שכיר. מכאן, שהסיכוי שיעבור על אותה עבירה בעתיד הקרוב, נמוך מאוד. זאת ועוד.

21. הנאשם התחייב שלא לעבור על העבירות בהן הורשע ובהתאם להלכה הנוהגת, התחייבות זו מהווה כשלעצמה עונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, (2.4.2015) עמ' 9-10, פסקה 12).

22. בהקשר זה אציין, כי לאור העובדה שכאמור לעיל החלטתי לחרוג לקולא ממתחם הענישה מתוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם, החלטתי להחמיר עמו בכל הקשור לקנס המותנה, תוך אימוץ המודל שנקבע בתיק ע"פ 52001-05-14 טיב טעם רשתות בע"מ נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 01.08.16) ולחייב את הנאשם בקנס מותנה במכפלת מחצית ממספר העבירות (9), ובסה"כ - 525,600 ₪. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם בגין העבירה של אי הפקדת פיקדון קנס בגובה 15,000 ₪.

23. אשר לעבירת הביטוח, סבורני כי בשים לב לתקופה הארוכה בה הנאשם לא ערך ביטוח רפואי לעובד הזר, מתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה 15,000 ₪ - 18,000 ₪ סביר, ואולם בשל כל אותם נימוקים שצוינו על ידי לעיל

ביחס לעבירה של אי הפקדת פיקדון, מתקיים צידוק לחרוג מהמתחם הנ"ל ולכן אני גוזר עליו עבירה זו קנס בסך 10,000 ₪ בלבד.

24. בדומה לעבירה הקודמת, גם ביחס לעבירה זו, אני גוזר על הנאשם, שהתחייב לא לעבור על העבירות בהן הורשע על פי הודאתו, קנס מותנה גבוה בסך 45,000 ₪ (סכום הקנס המנהלי 5,000 ₪ במכפלת 9 חודשים - מחצית מהתקופה בה עבר את העבירה).

25. סבורני כי העונש המורכב מתשלום קנס כספי בפועל בסך כולל של 25,000 ₪ ומקנס מותנה גבוה בסך כולל של 570,600 ₪, מאזן נכונה בין האינטרס הציבורי בשים לב למהות העבירות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו, לבין נסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי, באופן שמחד גיסא קיימת ביחס לנאשם הרתעה ממשית הן בתשלום קנס בפועל והן לאור הקנס המותנה, ומאידך גיסא, אין בעונש שנגזר עליו כדי להקשות עליו ועל משפחתו הצעירה באופן בלתי מידתי.

אחרית דבר

26. בגין העבירה של אי הפקדת פיקדון, מוטל על הנאשם קנס בסך 15,000 ₪;

27. בגין העבירה של אי עריכת ביטוח, מוטל על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪.

28. בהתאם לבקשת הנאשם באמצעות סניגורו, ולאור עמדת המאשימה, אני קובע כי הקנס הכולל בסך 25,000 ₪ ישולם בתשלומים חודשיים, שווים ורצופים בגובה 500 ₪ כל אחד. זמן תשלומי של התשלום הראשון עד ולא יאוחר מיום 03.04.22 ובכל 3 בחודש לאחר מכן.

29. **בנוסף**, מוטל על הנאשם קנס מותנה בסך 525,600 ₪, וזאת אם יעבור במשך 3 שנים מהיום על עבירה של אי הפקדת פיקדון ובנוסף, קנס מותנה בסך 45,000 ₪ אם יעבור במשך 3 שנים מהיום על עבירה של אי עריכת ביטוח רפואי.

30. תשומת לב הנאשם מופנית להוראות הכלליות הבאות:

א. ככל שמועד התשלום חל בשבת או ביום חג, עליו **להקדים** את התשלום על מנת להימנע מקנסות ומריבית פיגורים.

ב. החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית הדין.

ג. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.